

Rozdział I

Obowiązki przewodniczącego związane z przygotowaniem rozprawy

The presiding judge's duties in relation to hearing preparation

Abstract: The article presents the duties of the presiding judge connected with preparation of the hearing in the context of recent amendments to the Polish Code of Civil Procedures. They focus primarily on the organization and conduct of a preliminary hearing that is the procedure unknown to civil court proceedings. Attention is drawn to new challenges that the legislator poses to judges as a result of new regulations ordering judges to strive for an amicable settlement of a dispute without a necessity to hold a hearing.

Keywords: presiding judge, preparation of the hearing, preparatory hearing, amicable settlement of a dispute, a plan of the hearing

Streszczenie: W artykule przedstawiono obowiązki przewodniczącego składu orzekającego związane z przygotowaniem rozprawy w kontekście ostatnich zmian Kodeksu postępowania cywilnego¹. Koncentrują się one przede wszystkim wokół organizacji i przebiegu posiedzenia przygotowawczego, instytucji dotąd nieznannej sądowemu postępowaniu cywilnemu. Zwrócono uwagę na nowe wyzwania, jakie ustawodawca stawia przed sędziami, wynikające z regulacji nakazujących dążenie do ugodowego rozwiązania sporu bez potrzeby przeprowadzenia rozprawy.

Słowa kluczowe: przewodniczący, przygotowanie rozprawy, posiedzenie przygotowawcze, ugodowe rozwiązanie sporu, plan rozprawy

1. Uwagi wstępne

Większość z istotnych zmian Kodeksu postępowania cywilnego weszła w życie w dniu 7 listopada 2019 r.² Ustawodawca w ramach ostatniej nowelizacji zamieścił m.in. w Dziale II „Postępowanie przed sądami pierwszej instancji” nowe przepisy Rozdziału 2a

¹ Ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1460 ze zm.); dalej jako: k.p.c.

² Ustawa z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 1469).

„Organizacja postępowania” oraz zreformował przepisy o rozprawie. Najistotniejszą konsekwencją przedmiotowych zmian jest wprowadzenie do polskiego porządku prawnego nowej instytucji, a mianowicie – posiedzenia przygotowawczego. Zgodnie z brzmieniem art. 205⁵ k.p.c. służyć ma ono rozwiązaniu sporu bez potrzeby prowadzenia dalszych posiedzeń. W sytuacji gdy nie uda się osiągnąć w ten sposób porozumienia między stronami, sporządza się plan rozprawy. Znacząco przemodelowano zatem czynności, jakie należy podjąć w związku z przygotowaniem do rozprawy, a sama rozprawa powinna być wyznaczana w ostateczności, w sytuacji braku możliwości wcześniejszego, ugodowego rozwiązania sporu.

Wejście w życie tych zmian wymagać będzie od sędziów odnalezienia się w nowej roli swoistego mediatora. Sprawny przebieg czynności związanych z organizacją postępowania uzależniony został od ich umiejętności.

Celem niniejszego opracowania jest przedstawienie obowiązków sędziego przewodniczącego związanych z przygotowaniem rozprawy w świetle powołanej wyżej nowelizacji k.p.c. Szczególną uwagę zwrócono na nowe instytucje prawne, ich znaczenie dla sprawnego i rzetelnego przebiegu postępowania oraz ewentualne problemy, jakie może przynosić stosowanie poszczególnych regulacji w praktyce wymiaru sprawiedliwości.

2. Doręczenie pozwu pozwanemu

W myśl art. 205¹ § 1 k.p.c. przewodniczący zarządza doręczenie pozwu pozwanemu i wzywa go do złożenia odpowiedzi na pozew w wyznaczonym terminie nie krótszym niż dwa tygodnie. O zarządzeniu doręczenia pozwu zawiadamia się powoda. Z brzmienia przepisu wynika, że złożenie odpowiedzi na pozew jest obligatoryjne³. Termin dokonania tej czynności ma charakter sądowy, może on zostać przywrócony na podstawie art. 168 k.p.c., przedłużony lub skrócony – zgodnie z art. 166 k.p.c. Sąd nie może jednak wyznaczyć terminu krótszego niż dwa tygodnie. Nie określono natomiast terminu maksymalnego, co spotkało się z pozytywną reakcją doktryny, ze względu na umożliwienie sądowi dokonania swobodnej oceny konkretnej sytuacji procesowej⁴. Jak wynika z uzasadnienia do projektu przedmiotowej nowelizacji, „termin udzielony stronie pozwanej do pisemnego przedstawienia swego stanowiska w sprawie musi być uzależniony od wynikającej z pozwu objętości i stopnia skomplikowania konkretnej sprawy,

³ G. Karaś, [w:] J. Gołaczyński, D. Szostek (red.), *Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz do ustawy z 4.7.2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw*, Warszawa 2019, art. 205¹, Nb 6; odmiennie: P. Feliga, [w:] T. Szancilo (red.), *Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Art. 1-505³⁹. Tom I*, Warszawa 2019, art. 205¹, Nb 6.

⁴ A. Budniak-Rogała, [w:] E. Marszałkowska-Krześ (red.), *Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz*, Warszawa 2019, art. 205¹, Nb 8.2.

z zagwarantowaniem ustawowego minimum wynoszącego dwa tygodnie”⁵. Rozpoczyna on swój bieg od dnia doręczenia pozwanemu zarządzenia przewodniczącego, zobowiązującego do wniesienia odpowiedzi na pozew. Sankcją za niedochowanie tego terminu, przewidzianą w przepisie art. 205¹ § 2 k.p.c., jest zwrot odpowiedzi na pozew, która ma charakter czynności technicznej, podejmowanej na zarządzenie przewodniczącego.

Nowym obowiązkiem przewodniczącego jest zawiadomienie powoda o zarządzeniu doręczenia pozwu. Ma ono jedynie informacyjny charakter, a jego wprowadzenie zostało szeroko skrytykowane. Podkreśla się, że okoliczność, czy zarządzono doręczenie odpisu pozwu, może ustalić sam powód, jeżeli wykaże zainteresowanie sprawą, co nie powinno sprawiać trudności chociażby ze względu na dostęp do sprawy za pomocą konta w Portalu Informacyjnym Sądów Powszechnych⁶. Wskazuje się także, że nakładanie nowych obowiązków na sędziów i obciążanie sądów dodatkową pracą nie wpłynie korzystnie na sprawność prowadzonych postępowań⁷.

3. Wyznaczenie posiedzenia przygotowawczego

Reguły związane z wyznaczeniem posiedzenia przygotowawczego zamieszczono w art. 205⁴ k.p.c. Zgodnie z § 1 tego przepisu przewodniczący wyznacza posiedzenie przygotowawcze i wzywa na nie strony po złożeniu odpowiedzi na pozew, a także gdy odpowiedź na pozew nie została złożona, ale nie wydano wyroku zaocznego. Z brzmienia przytoczonej normy wynika, że wyznaczanie omawianego posiedzenia jest obligatoryjne. Wyjątek od tej zasady możemy znaleźć już w art. 205⁴ § 3, w którym mowa jest o tym, że jeżeli okoliczności sprawy wskazują, że przeprowadzenie posiedzenia przygotowawczego nie przyczyni się do sprawniejszego rozpoznania sprawy, przewodniczący może jej nadać inny właściwy bieg, w szczególności od razu skierować ją do rozpoznania, także na rozprawie.

Na przewodniczącym spoczywa zatem ciężar podjęcia decyzji, czy wyznaczać posiedzenie przygotowawcze. Na temat przesłanek uzasadniających wyznaczenie posiedzenia przygotowawczego bądź pominięcie tego etapu postępowania wypowiedział się sam prawodawca w uzasadnieniu do projektu ustawy wprowadzającej omawiane przepisy: „[...] sędzia powinien nadać bieg sprawie, uwzględniając wszelkie okoliczności, które mogą zdeterminować sprawność postępowania, zarówno dotyczące samej sprawy (np. wąski zakres możliwego rozstrzygnięcia, np. w sprawie spadkowej, nikła liczba

⁵ Uzasadnienie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw z 8.1.2019 r., Druk sejmowy Nr 3137, s. 5.

⁶ M. Krakowiak, *Nowelizacja Kodeksu postępowania cywilnego mocą ustawy z 4.7.2019 r. (cz. II – Organizacja postępowania; Rozprawa)*, „Monitor Prawniczy” 2019, nr 20, Legalis.

⁷ G. Karaś, [w:] J. Gołaczyński, D. Szostek (red.), *op. cit.*, art. 205¹, Nb 6.

zgłoszonych dowodów lub czynności do przeprowadzenia), jak i warunków techniczno-organizacyjnych sądu, w szczególności swego aktualnego obciążenia”⁸. Tak szerokie ujęcie podstaw pozwalających na niestosowanie przepisów o posiedzeniu przygotowawczym w praktyce sądowej niewątpliwie odpowiada potrzebom zachowania postulatu sprawności postępowania w sprawach prostych, w których nie będzie potrzeby wyznaczania wielu terminów posiedzeń. Z drugiej jednak strony powstaje wątpliwość, czy nie otwiera się w ten sposób nadmiernie możliwości niezasadnego pomijania przez sędziów nowych rozwiązań prawnych.

Przepis art. 205⁴ § 2 k.p.c. określa termin, w którym powinno zostać przeprowadzone pierwsze posiedzenie przygotowawcze. Ma on charakter instrukcyjny, więc jego niedochowanie nie wywoła negatywnych skutków procesowych. Jednakże zawinione naruszenie terminu może prowadzić do odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziego⁹.

W przypadku gdy wpłynęła odpowiedź na pozew albo ostatnie pismo przygotowawcze złożone na zarządzenie przewodniczącego (art. 205³ § 1 k.p.c.), termin pierwszego posiedzenia powinien przypaść nie później niż dwa miesiące po dniu złożenia tych pism. Natomiast kiedy nie złożono wspomnianych pism, termin pierwszego posiedzenia przygotowawczego przypaść ma nie później niż dwa miesiące po upływie terminu na dokonanie tej czynności.

4. Dążenie do ugody

Istotę posiedzenia przygotowawczego określa regulacja zawarta w przepisie art. 205⁶ k.p.c., gdyż § 1 tego przepisu zobowiązuje przewodniczącego do ustalenia ze stronami przedmiotu sporu oraz wyjaśnienia ich stanowisk, także w zakresie prawnych aspektów sporu. Na tym etapie postępowania sąd może posłużyć się analizą treści pozwu, odpowiedzi pozwanego, a także ewentualnie dalszymi pismami przewodnimi, jeżeli zarządził wcześniej ich wymianę. Przewodniczący może zadawać pytania stronom w celu poznania stanu faktycznego oraz ustalenia spornych okoliczności. Wysłuchanie informacyjne nie jest dowodem w rozumieniu art. 299 i n. k.p.c., ale można na jego podstawie oceniać późniejsze zeznania stron¹⁰. Natomiast jeśli przewodniczący nie wyznacza posiedzenia przygotowawczego, dokonuje wysłuchania na początku rozprawy na podstawie art. 212 § 1 k.p.c. Wyjaśnianie przez przewodniczącego stanowisk stron w zakresie prawnych aspektów sporu stanowi znaczące *novum*. Rozwiązanie to zostało uznane przez

⁸ Uzasadnienie..., s. 10.

⁹ A. Zieliński, K. Flaga-Gieruszyńska (red.), *Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz*, Warszawa 2019, art. 205⁴, Nb 2.

¹⁰ M. Kłos, [w:] A. Marciniak (red.), *Kodeks postępowania cywilnego. Tom II. Komentarz. Art. 205¹–424¹²*, Warszawa 2019, art. 205⁶, Nb 4.

doktrynę za kontrowersyjną ze względu na brak przymusu adwokacko-radcowskiego na etapie posiedzenia przygotowawczego, obawę naruszania zasad równości i bezstronności oraz możliwość wywoływania presji przez wczesne sugerowanie rozstrzygnięcia sprawy¹¹. W zakresie wyjaśniania prawnych aspektów sporu może mieścić się zarówno omówienie przez przewodniczącego przepisów znajdujących zastosowanie w danej sprawie, jak i przedstawienie ewentualnych podstaw prawnych rozstrzygnięcia¹². Należy zwrócić w tym miejscu uwagę na możliwość zastosowania art. 156¹ k.p.c., dodanego także nowelizacją z 4 lipca, zgodnie z którym przewodniczący może w miarę potrzeby na posiedzeniu pouczyć strony o prawdopodobnym wyniku sprawy w świetle zgłoszonych do tej chwili twierdzeń i dowodów.

Regulacja zawarta w przepisie art. 205⁶ § 2 k.p.c. wydaje się konkretyzować normę art. 10 k.p.c., stosownie do którego w sprawach, w których dopuszczalne jest zawarcie ugody, sąd dąży w każdym stanie postępowania do ich ugodowego załatwienia, w szczególności przez nakłanianie stron do mediacji.

Właśnie w posiedzeniu przygotowawczym ustawodawca zobowiązał przewodniczącego do skłaniania stron do pojednania oraz dążenia do ugodowego rozwiązania sporu, w szczególności w drodze mediacji. W tym celu może on poszukiwać ze stronami ugodowych sposobów rozwiązania sporu, wspierać je w formułowaniu propozycji ugodowych oraz wskazywać sposoby i skutki rozwiązania sporu, w tym skutki finansowe. Zwrócić należy uwagę na nietypową rolę przewodniczącego, która zbliża się do pozycji mediatora, co może budzić kontrowersje ze względu na uregulowanie zawarte w art. 183² § 2 k.p.c., zgodnie z którym sędzia nie może być mediatorem, z wyjątkiem sędziów w stanie spoczynku. Trzeba zatem postawić pytanie, jakie racje przemawiały za ustanowieniem zakazu z art. 183² § 2 k.p.c. i dlaczego nie stanowiły one przeszkody przy ustalaniu roli przewodniczącego jako rozjemcy w posiedzeniu przygotowawczym, który nie tylko ma strony do ugody skłaniać, ale także, co istotne, wskazywać skutki rozwiązania sporu. Zdaniem ustawodawcy działania sędziego na tym etapie postępowania mają tylko uzupełniać aktywność mediatorów, a sam fakt, że czynności pojednawcze podejmowane są w sądzie, powinien mieć kluczowe znaczenie dla wczesnego zażegnania sporu ze względu na powagę urzędu sędziego¹³.

Przyjęte rozwiązania mogą stanowić spore wyzwanie dla sędziów, którzy będą musieli wykazać się znacznymi umiejętnościami koncyliacyjnymi. Dotychczas ich aktywność w tym zakresie ograniczała się głównie do pouczania stron o możliwości ugodowego załatwienia sporu oraz kierowaniu sprawy do mediacji. Wagę problemu

¹¹ A. Budniak-Rogała, [w:] E. Marszałkowska-Krześ (red.), *op. cit.*, art. 205⁶, Nb 5.2.

¹² M. Uliasz, *Posiedzenie przygotowawcze i plan rozprawy*, „Monitor Prawniczy” 2019, nr 21, Legalis.

¹³ Uzasadnienie..., s. 11.

dostrzega sam ustawodawca: „Inicjowanie prób pojednania stron stanowić będzie wyzwanie dla sędziów. Wymaga to od nich specjalnych umiejętności rozjemczych i pewnej zmiany optyki patrzenia na cel, jakim jest załatwienie sprawy. Istotne będzie nie tylko uzmysłowienie stronom korzyści, związanych z polubownym załatwieniem sprawy. Ważne będzie zastosowanie odpowiednich technik negocjacyjnych, nastawionych na osiągnięcie zasadniczego rezultatu, tj. uniknięcia długotrwałego procesu. Niewątpliwie spowoduje to konieczność szkolenia sędziów w tym kierunku”¹⁴.

Posiedzenie przygotowawcze charakteryzować się ma znacznym odformalizowaniem, a, jak stanowi art. 205⁵ § 2 k.p.c., w jego toku nie jest nawet konieczne zachowanie szczegółowych przepisów postępowania, jeżeli przyczyni się to do osiągnięcia celów posiedzenia. W związku z powyższym przepisem i postulatem prowadzenia posiedzeń przygotowawczych poza salą rozpraw wyrażono w literaturze wątpliwość, czy w budynkach sądów znajdują się odpowiednie miejsca do przeprowadzenia tych posiedzeń, a nawet powstało pytanie, czy adwokaci i radcowie prawni powinni występować w strojach urzędowych¹⁵.

5. Zatwierdzenie planu rozprawy

Jeżeli podczas posiedzenia przygotowawczego nie uda się osiągnąć ugodowego rozwiązania sporu, sporządza się plan rozprawy. Stanowi on załącznik do protokołu posiedzenia przygotowawczego. Jego elementy zostały szczegółowo wymienione w art. 205⁹ k.p.c. Plan powinien zostać sporządzony przez strony postępowania przy współudziale przewodniczącego, a w przypadku braku możliwości osiągnięcia jednego stanowiska rozstrzygnięcia, w myśl art. 205¹⁰ § 1 k.p.c., dokonywać będzie przewodniczący w formie zarządzenia¹⁶. Także on rozstrzyga zarządzeniem sporu co do wykładni planu¹⁷.

Plan rozprawy podpisują strony, a gdy odmawiają dokonania tej czynności, należy ten fakt odnotować. Po zatwierdzeniu przez przewodniczącego, co następuje przez złożenie podpisu, dokument ten uzyskuje moc prawną. Decyzja ta jest ostateczna i nie podlega zaskarżeniu zażaleniem. Następnie przewodniczący na mocy art. 205¹⁰ § 5 k.p.c. z urzędu doręcza plan stronom, ewentualnie ich pełnomocnikom, jeżeli zostali ustanowieni. Czynności tej dokonuje się niezależnie od tego, czy byli oni obecni na posiedzeniu.

¹⁴ *Ibidem*, s. 12.

¹⁵ Ż. Rogozińska, *Posiedzenie przygotowawcze w postępowaniu cywilnym*, n.ius 23.11.2019, Legalis.

¹⁶ S. Cieślak, [w:] A Góra-Błaszczkowska (red.), *Kodeks postępowania cywilnego. Tom I A. Komentarz. Art. 1-424*¹², Warszawa 2019, art. 205¹⁰, Nb 2.

¹⁷ P. Feliga, [w:] T. Szanciło (red.), *op. cit.*, art. 205¹⁰, Nb 4.

6. Wyznaczanie terminów posiedzeń

Znowelizowany art. 206 k.p.c. podporządkowuje czynności związane z wyznaczeniem posiedzeń ustaleniom poczynionym w planie rozprawy. Zadaniem przewodniczącego i sądu jest podejmowanie czynności w sprawie tak, aby przebiegała ona zgodnie z planem ustalonym podczas posiedzenia przygotowawczego. Także terminy posiedzeń należy wyznaczyć zgodnie z planem rozprawy. Natomiast gdy nie doszło do sporządzenia planu, należy wziąć pod uwagę najwcześniejsze możliwe terminy. Uregulowanie to unaocznia postulat sprawności i szybkości postępowania. Przewodniczący wyznacza rozprawę z urzędu, w formie zarządzenia. Zgodnie z art. 149 §2 k.p.c. termin rozprawy należy wyznaczyć tak, by strony otrzymały wezwanie na nią co najmniej tydzień przed posiedzeniem. W pilnych wypadkach można skrócić ten termin, nie więcej jednak niż do trzech dni.

7. Wydawanie zarządzeń mających na celu przygotowanie rozprawy

Przepis art. 208 k.p.c. nakłada na przewodniczącego obowiązek wydawania zarządzeń mających na celu przygotowanie rozprawy. Do czynności tych odnosi się także § 84 ust. 1 pkt 1 Regulaminu urzędowania sądów powszechnych¹⁸, który stanowi, że jest to zadanie przewodniczącego posiedzenia lub rozprawy, w zależności od podziału ustanowionego w danym sądzie. Regulacja przepisu art. 208 § 1 k.p.c. odnosi się do sytuacji, gdy wcześniej przeprowadzono posiedzenie przygotowawcze. Przewodniczący jest zobowiązany działać na podstawie wydanego planu rozprawy i w celu jego wykonania. Z art. 205⁹ k.p.c. wynika, że dokument ten może określać m.in. terminy posiedzeń czy kolejność i termin przeprowadzania dowodów. Są to zatem ustalenia, które znacznie ograniczają swobodę decyzyjną przewodniczącego w odniesieniu do organizacji posiedzeń. Według art. 208 § 1 może on w szczególności wzywać strony do stawienia się na rozprawę osobiście lub przez pełnomocnika, zażądać od państwowej jednostki organizacyjnej lub jednostki organizacyjnej samorządu terytorialnego znajdujących się u niej dowodów, jeżeli strona sama nie może ich otrzymać, wezwać na rozprawę wskazanych przez strony świadków lub biegłych oraz zarządzić przedstawienie przedmiotów oględzin lub dokumentów, w szczególności ksiąg i planów. Nie jest to katalog zamknięty. Jeżeli przewodniczący uzna to za stosowne, może wydać zarządzenie dotyczące innych kwestii. Trzeba także mieć na uwadze art. 206¹ k.p.c., zgodnie z którym należy tak przygotować

¹⁸ Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2019 r. – Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1141).

rozprawę, aby nie było przeszkód do rozstrzygnięcia sprawy na pierwszym posiedzeniu, a więcej posiedzeń wyznacza się tylko w razie konieczności.

Z kolei art. 208 § 3 reguluje kwestię wydawania zarządzeń mających na celu przygotowanie rozprawy w przypadku, gdy nie doszło do sporządzenia jej planu, a więc kiedy pominięto etap posiedzenia przygotowawczego i od razu przystąpiono do rozstrzygnięcia sprawy. Podstawą wydawania zarządzeń pozostają wtedy pozew i inne pisma procesowe. Oczywiście również w takim układzie procesowym należy wziąć pod uwagę dyrektywę ze wspomnianego powyżej art. 206¹ k.p.c. Ustawodawca w § 3 art. 208 k.p.c. nie wymienia przykładowych zarządzeń, tak jak czyni to w § 1 tego przepisu. Nie stoi to jednak na przeszkodzie, aby posiłkować się tym wyliczeniem¹⁹. Przewodniczący może wydawać stosowne zarządzenia niezależnie od tego, czy z takim wnioskiem zgłoszą się strony.

Art. 208 § 2 k.p.c. uprawnia przewodniczącego do zarządzenia oględzin jeszcze przed rozprawą. Co do zasady przeprowadzenie postępowania dowodowego należy do kompetencji sądu i powinno być prowadzone podczas rozprawy, więc przepis ten stanowi wyjątek od przyjętej reguły. Jak podniesiono w literaturze, z niezrozumiałych powodów usunięto mocą ostatniej nowelizacji z art. 208 § 2 k.p.c. przesłankę „koniecznej potrzeby”²⁰. Wydaje się jednak, że taka zmiana przepisu zwiększa swobodę przewodniczącego, który w obecnym stanie prawnym, niezwiązany „konieczną potrzebą” przeprowadzenia oględzin, będzie podejmować decyzję, czy należy je zarządzić, czy też nie.

8. Podsumowanie

Mocą nowelizacji z 4 lipca 2019 r. wprowadzono do Kodeksu postępowania cywilnego wiele nowych uregulowań, które znacząco zmieniły kształt sądowego postępowania cywilnego. Przyjęte rozwiązania zrewolucjonizowały dotychczasowy charakter przygotowania do rozprawy. Bez wątpienia pozytywnie oceniać należy działania ustawodawcy polegające na wprowadzaniu instytucji, które mają skłaniać strony postępowania do jak najwcześniejszego zażegnania konfliktu. Cel ten może zostać osiągnięty jeszcze przed wyznaczeniem rozprawy, podczas posiedzenia przygotowawczego. Kluczową rolę na tym etapie postępowania przypisano przewodniczącemu, który zobowiązany został do skłaniania stron do pojednania oraz dążenia do ugodowego rozwiązania sporu. Tym samym postawiono sędziów w nowej dla nich roli, zbliżonej do tej, jaką odgrywa mediator. Właściwe wypełnianie obowiązków będzie zatem wymagało wykazywania się znacznymi umiejętnościami koncyliacyjnymi. Stanowić to może spore

¹⁹ P. Rodziewicz, [w:] E. Marszałkowska-Krześ (red.), *op. cit.*, art. 208, Nb 11.

²⁰ P. Feliga, [w:] T. Szanciło (red.), *op. cit.*, art. 208, pkt II, Nb 4.

wyzwanie ze względu na brak odpowiedniego przygotowania wynikający z obecnego modelu kształcenia sędziów. Stąd pojawiły się w doktrynie obawy co do stosowania wprowadzonych zmian w praktyce wymiaru sprawiedliwości. Niestety, okazały się one uzasadnione, ponieważ w pierwszych miesiącach obowiązywania nowych przepisów wyznaczanie posiedzeń przygotowawczych należy do rzadkości. Należy zatem wysnuć wniosek, że generalnie pozytywnie ocenić trzeba założenia nowego modelu przygotowania do rozprawy. Można mieć natomiast obawy co do prawidłowego stosowania opisanych w niniejszej pracy uregulowań ze względu na brak odpowiedniego przygotowania ze strony praktyki.

Bibliografia

Źródła

- Ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 1460 ze zm.).
- Ustawa z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2019 r. poz. 1469).
- Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2019 r. – Regulamin urzędowania sądów powszechnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1141).
- Uzasadnienie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw z 8.1.2019 r., Druk sejmowy Nr 3137.

Literatura

- Budniak-Rogała A., [w:] E. Marszałkowska-Krześ (red.), *Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz*, Warszawa 2019.
- Cieślak S., [w:] A. Góra-Błaszczkowska (red.), *Kodeks postępowania cywilnego. Tom I A. Komentarz. Art. 1-424¹²*, Warszawa 2019.
- Feliga P., [w:] T. Szanciło (red.), *Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. Art. 1-505³⁹. Tom I*, Warszawa 2019.
- Karaś G., [w:] J. Gołaczyński, D. Szostek (red.), *Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz do ustawy z 4.7.2019 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw*, Warszawa 2019.
- Kłos M., [w:] A. Marciniak (red.), *Kodeks postępowania cywilnego. Tom II. Komentarz. Art. 205¹-424¹²*, Warszawa 2019.
- Krakoviak M., *Nowelizacja Kodeksu postępowania cywilnego mocą ustawy z 4.7.2019 r. (cz. II – Organizacja postępowania; Rozprawa)*, „Monitor Prawniczy” 2019, nr 20, Legalis.
- Rogozińska Ż., *Posiedzenie przygotowawcze w postępowaniu cywilnym*, n.ius 23.11.2019, Legalis.

Rodziewicz P., [w:] E. Marszałkowska-Krześ (red.), *Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz*, Warszawa 2019.

Uliasz M., *Posiedzenie przygotowawcze i plan rozprawy*, „Monitor Prawniczy” 2019, nr 21, Legalis.

Zieliński A., Flaga-Gieruszyńska K. (red.), *Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz*, Warszawa 2019.